

ת"פ 7313/10/16 - מדינת ישראל נגד האשם אבו יחיא

בית משפט השלום באשקלון

04 ינואר 2017

ת"פ 7313-10-16 מדינת ישראל נ' אבו

יחיא(עציר)

ת"פ 59517-05-15 בימ"ש שלום קרית

גת

ת"פ 7333-10-16

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אבשלום מאושר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

האשם אבו יחיא (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ליטל לוזון

הנאשם- הובא באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד ז'אנה זייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מתיר צירוף ת"פ 59517-05-15 לתיק דנן.

ניתנה והודעה היום ו' טבת תשע"ז, 04/01/2017 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר , שופט, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין משלימה

על פי הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום שצורף שמספרו מת"פ 59517-05-15, הנני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, כדלקמן:

החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית - עבירה בניגוד לסעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973;

גניבה - עבירה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק);

הסגת גבול פלילית - עבירה בניגוד לסעיף 447(א) לחוק;

ניתנה והודעה היום ו' טבת תשע"ז, 04/01/2017 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 6.12.16 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעובדות המפורטות בכתב האישום, ובעבירות כדלקמן:

התפרצות למקום מגורים בכדי לבצע עבירה - עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

גניבה - עבירה בניגוד לסעיף 384 לחוק.

על פי כתב האישום, ביום 3.3.16, בין השעות 06:30 ועד 15:00, התפרץ הנאשם לביתו של מר איתמר תדסה (להלן: המתלונן) שברח' ז'בוטינסקי 38/14 באשדוד, בכך שפתח את הדלת באמצעות מפתח אשר היה מונח בארון חשמל ונכנס לתוכו, וזאת בכוונה לבצע גניבה.

במועד ובמעמד זה, גנב הנאשם מהדירה טלויזיה 32" מסוג LG, דרכון של המתלונן, פלאפון מסוג איפון S4, רמקולים של חברת GBL, אזניות מסוג BIT, מערכת סטריאו מסוג פיונר, איפון S5 ומחשב נייד, בכך שנטל ונשא אותם ללא הסכמת הבעלים ובכוונה לשללם ממנו שלילת קבע.

ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום, הורשע וב"כ הצדדים עתרו לדחיית

הטיעונים לעונש.

היום ביקש הנאשם לצרף ת"פ 59517-05-15 מבימ"ש שלום קרית גת, ועל יסוד הודאתו הורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום שצורף, כדלקמן:

החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית - עבירה בניגוד לסעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973;

גניבה - עבירה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק);

הסגת גבול פלילית - עבירה בניגוד לסעיף 447(א) לחוק;

מכתב האישום עולה, כי כשבוע עובר לתאריך 27.3.15, במועד שאינו ידוע למאשימה, אולם ביום שלישי או רביעי, הסיגו הנאשמים בצוותא חדא גבול לדירתו של נתנאל קוזלובסקי ברח' הרמב"ם 10/17 אשר הייתה בשיפוצים, בכך שנכנסו לתוכה בכוונה לבצע גניבה.

במועד זה גנבו הנאשמים בצוותא חדא מתוך הדירה הנ"ל מקרר בשווי 1200 ₪ בכך שנטלו אותו אל מחוץ לבניין ללא הסכמת הבעלים ובכוונם לשללם ממנו שלילת קבע. בהמשך מכר נאשם 1 את המקרר לאחר שזהותו אינה ידועה למאשימה.

בתאריך 28.3.15 בשעה 23:10 לערך, בדירה ברח' הרמב"ם 10/14 באשדוד החזיק הנאשם 3 סם מסוכן מסוג AB-CHAMINACA במשקל 0.48 גרם לצריכתו העצמית.

הנאשם יליד 1988 ומגיליון הרישום הפלילי שלו (ת/1), עולה כי יש לחובתו הרשעות קודמות בעבירות של אלימות, רכוש, הפרת הוראה חוקית, עבירות נגד שוטרים, עבירות רכוש הקשורות ברכב ועוד. בנוסף, תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים, אשר הוטל עליו ביום 29.9.14 בת"פ 7081-06-14 של בית משפט השלום באשדוד.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה, הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות ולעברו הפלילי של הנאשם, ולעובדה כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 6 חודשים. הפנתה לפגיעה בערכים המוגנים: פגיעה בפרטיות הדיירים ואובדן בטחונם. בתיק שצורף הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות. לגישת המאשימה, מתחם הענישה בעבירות התפרצות וגניבה הינה 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ובעבירות הסמים מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל.

בנסיבות אלו עתרה המאשימה למאסר בפועל ברף העליון של המתחם לכל אישום, הפעלת מאסר מותנה במצטבר, מאסר מותנה מרתיע בעבירות רכוש וסמים, התחייבות ופיצוי למתלוננים.

הגישה פסיקה.

מנגד, ב"כ הנאשם טוענת כי המדובר בנאשם אשר הודה בהזדמנות ראשונה, חסך בזמן שיפוטי, לקח אחריות על מעשיו, משפחתו מונה 11 אחים, אמו נפטרה ממחלת סרטן לפני כ-9 חודשים, סבל מאלומות מתמשכת מאביו ומאחיו הגדול, עזב הבית בגיל 15, עבד בעבודות מזדמנות, ללא תמיכה משפחתית, ניסה לפתו עסק שכשל, צבר חובות כספיים, חבר לחברה שולית והתדרדר ומדי פעם צרך אלכוהול וסמים. מדובר בחומרת עבירות ברף הנמוך, הרכוש לא הושב לבעלים. לגישת ב"כ הנאשם מתחם הענישה נע בין 6 חודשים ל-30 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות האמורות עותרת להשית על הנאשם עונש מאסר ברף התחתון של המתחם ולהורות על הפעלת המאסר המותנה בחופף.

מתחם הענישה

בסימן 1א לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושה דברים: אחד, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שניים, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלוש, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

באשר לעבירות ההתפרצות והגניבה, הרי שמדובר בעבירות שפוגעות בציבור, ברכושו ובתחושת הביטחון האישית והכלכלית שלו. בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08) נידון היקף הנזק שבעבירת ההתפרצות:

"לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם. נזקים אלו עולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר..."

הדרישה להחמרה בעונשם של עבריינים הפורצים לבתיהם של אזרחים תמימים באה לידי ביטוי בפסיקת בית המשפט העליון. כך למשל, ברע"פ 1708/08 **לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.08) נקבע כדלקמן:

"אין בידי לקבל את הטענה המרכזית, כי העונש שהטיל בית המשפט המחוזי על המבקש סוטה ממדיניות הענישה הראויה. בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטריוניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד; כך גם באשר למי שהשכים לעבודתו והנה רכבו שהחנה לעתותי ערב איננו, כי נגנב. אמנם במקרה דנא, נלכד המבקש בכף ועמו הרכוש מאותה פריצה בה נעצר, וכן השיב חלק מרכוש אחר בהתערבות בית משפט השלום - אך אין בכך כדי לפצות על הטראומה שגרם..."

בחינת מדיניות הענישה בעבירות ההתפרצות מגלה כי על פי רוב מוטלים עונשים חמורים, גם על נאשמים נעדרי עבר פלילי או בעלי עבר פלילי קל.

ברע"פ 3228/12 **וסילנקו נ' מדינת ישראל** (29.4.12) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי אשר החמיר את עונשו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה והשית עליו שנתיים מאסר בפועל והפעיל מעצרים מותנים, מבלי למצות את הדין. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת אינו חורג מרף הענישה המקובל בנסיבות דומות.

בע"פ (חי') 48422-02-13 **ניסנוב נגד מדינת ישראל** (11.7.13), נידון ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של התפרצות למגורים וגניבה והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי החליט לאמץ את תסקירו המשלים החיובי של שירות המבחן, את עברו הנקי, את גילו הצעיר והשית עליו עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי ציין בפסק דינו כי בית משפט השלום לא טעה בעונש שהשית על המערער וכי התערבותו נובעת מנסיבותיו האישיות של הנאשם, מהחרטה שהביע ומכך שבשנתיים שחלפו מאז ביצוע העבירות הוא מקיים אורח חיים נורמטיבי.

ברע"פ 4600/12 **יאשייב נגד מדינת ישראל** (13.6.12), בו אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למקום מגורים, גניבה, החזקת כלי פריצה והכשלת שוטרים, ונידון ל- 5 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה, הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר, בו צוין כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו וכי הוא בעל נורמות וערכי התנהגות עבריינים וקיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית מצדו.

בעפ"ג (ב"ש) 23490-02-13 **חזן נ' מדינת ישראל** (11.7.13) דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של גניבה ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שהוטל על המערער אינו חמור ואינו מצדיק התערבות, וכי הוא הולם את נסיבות המקרה והוא ניתן לאחר התחשבות בעברו הלא מכביד של המערער ובחלופי הזמן מאז ביצוע העבירה.

באשר לעבירה של הסגת גבול, הערכים החברתיים שנפגעים כתוצאה מביצוע עבירה של הסגת גבול הם הערך של שמירה על רכושם של אזרחים, שכן לפגיעה ברכוש נלוות פגיעה בתחושת הביטחון האישי ובפרטיות.

המחוקק הביע דעתו בדבר חומרת העבירה של הסגת גבול, בקבעו כי דינו של מי שמבצע כניסה לנכס הזולת מתוך כוונה להפחידו, להעליבו, להקניטו או לעבור עבירה, מאסר שנתיים. מדיניות הענישה היא כי על בית המשפט לתרום את חלקו בהשבת הביטחון לציבור בכללותו.

להלן דוגמאות ממספר גזרי דין שניתנו בעבירות של הסגת גבול:

ברע"פ 7073/07 **אליהו נ' מדינת ישראל** (29.8.07) אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בירושלים, אשר דחה את ערעורו של נאשם מחוסר בית, בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע על סמך הודאתו בעבירה של הסגת גבול והושת עליו עונש של שני חודשי מאסר ושישה עשר חודשים נוספים על תנאי.

ברע"פ 1068/13 **מלסה נ' מדינת ישראל** (20.2.13) אישר ביהמ"ש העליון את החלטת ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע, אשר דחה את ערעורו של מי שהורשע בשורה של עבירות פריצה, גניבה והסגת גבול, וקבע כי העונש שהושת על המבקש מעיד על איזון ראוי ואף מקל. באותו מקרה נקבע ע"י ביהמ"ש השלום כי מתחם הענישה ההולם עבירה בודדת של הסגת גבול הוא בין מאסר מותנה וקנס ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 4477/10 **יחיא נ' מדינת ישראל** (5.10.10) אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בחיפה אשר החמיר את עונשו של נאשם שהורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה ממאסר מותנה של 6 חודשים למאסר בפועל של 7 חודשים עקב חומרת מעשה הגניבה, עברו הפלילי הלא זניח של הנאשם והתרומה שעל בתי המשפט לתרום להשבת הביטחון לציבור, בכלל, ולמגזר החקלאי, בפרט.

ברע"פ 3502/07 **מאיר נ' מדינת ישראל** (3.6.07) אישר ביהמ"ש העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור על עונש של 36 חודשי מאסר, מהם 24 לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשל 3 שנים, על נאשם שהורשע על פי הודאתו בהסגת גבול ובשש עבירות של הפרת הוראה חוקית. דובר על נאשם בעל עבר פלילי מכביד, שנמצא ע"י שירות המבחן בלתי בשל לעשיית שינוי הנדרש באורחות חייו.

ברע"פ 117/16 **מעווד נ' מדינת ישראל** (11.1.16), אישר בית המשפט העליון עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מתוכם 18 בפועל והשאר תנאי שהופעל במצטבר, שהושת על נאשם בעל עבר פלילי מכביד שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים, בצוותא, היזק בזדון בצוותא והחזקת מכשירי פריצה, בכך שקשר קשר יחד עם אחרים והם התפרצו לבית מרקחת, תוך פריצת מנעול הכניסה ושבירת קיר במקום, ומשהופעלה האזעקה ברחו והותירו נזק בשווי 52,375 ₪ בגין אובדן תרופות ונזקים למבנה בשווי 9,898 ₪.

באשר לעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, ברע"פ 6138/09 **פרדוב נ' מדינת ישראל** (2.8.09), אישר בית המשפט העליון עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, ענישה נלווית והפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים, מחציתו בחופף, שהושת על נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, במספר עבירות של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש לצריכה עצמית, וזאת לאחר ששירות המבחן הגיש בעניינו תסקירים מהם עלה כי הוא לא מביע נכונות להשתלב בתהליך שיקומי.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה הרבה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, קרי- ההתפרצות למקום מגורים ותפילה, הרכוש הרב ויקר הערך שניטל, כמו גם גניבת דרכונו של המתלונן, אשר יש בה כדי להעצים את הפגיעה בו, והסיכון והאימה הנלווים לפריצה מסוג זה, מתחם הענישה ההולם הינו בין מאסר קצר לבין 24 חודשי מאסר. ובעבירות גניבה והסגת גבול והחזקת סם לצריכה עצמית בתיק שצורף מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם שלפניי, בגדרי המתחם, הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים:

לחומרא, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל גם עבירות רכוש. העובדה כי כנגד הנאשם תלוי מאסר מותנה בן 6 חודשים ולא השכיל להימנע מלשוב ולבצע עבירות. כמו כן העובדה כי הרכוש לא הושב לבעלים.

לקולא, יש לשקול את הודאת הנאשם המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, וכן את נסיבותיו האישיות כפי שפירטה ב"כ הנאשם.

לאור תקופת המאסר, לפנים משורת הדין ולנוכח מצבו הכלכלי, לא אשית על הנאשם קנס ופיצוי.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים מיום מעצרו.

הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, אשר הוטל על הנאשם בת"פ 7081-06-14 של בית המשפט השלום באשדוד, במצטבר לגזר דין זה.

בסה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

4. הנאשם יחתום היום על התחייבות בסך 1,500 ₪ שלא לעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע בגזר דין זה, או כל עבירת רכוש למשך שנתיים מיום שחרורו.

לא יחתום, יאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט מחוזי בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום ו' טבת תשע"ז, 04/01/2017 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר , שופט, סגן נשיאה

הוקלדעלידיאלינורגנות